13.10.5

94a (משנה ד') → 95b (משנה ד')

ו. ןאָישׁ אֲשֶׁר יָקַח אֶת אִשָּׁה וְאֶת אִמָּה זָמָה הָוא בָּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ **וְאָתְהָן** וְלֹא תִהְיֶה זָמָה בְּתוֹכְכֶם: *ויקרא פרק כ פסוק יד* 2. וְשָׁכַב אִישׁ **אֹתָה** שַׁכְבַת זָרַע וְנֶעְלָם מֵעֵינֵי אִישָּׁה וְנִסְתְּרָה וְהִיא נִטְמָאָה וְעֵד אֵין בָּה וְהָוא לֹא נִתְפָּשָּׁה: *במדבר פרק ה פסוק יג*

- I משנה ד': errant report of death of wife (S1) and subsequent marriage to her sister (S2)
 - a if wife (S1) returns she may return to him, no consequent prohibitions:
 - i he may marry the קרובי השניה and the שניה may marry his kin
 - ii if the wife dies, he may marry the sister (S2)
 - iii even if she traveled with S2's husband; both reported dead
 - 1 even though this prohibits S2 from ever returning to her husband, S1 may return to B1
 - b if report is clarified and wife died later children conceived before correct date are ממזרים but not latter ones
 - c פוסל ע"י עצמו is פוסל ע"י עצמו (explained in next שעור) פוסל ע"י עצמו (שעור)
- II Attribution of משנה
 - a suggestion: משנה cannot be אשת אח אשתו (א"א ע"ם ב"ד require גע except for עריות אשתו (א"א ע"ם ב"ד
 - i → since S2 requires a גו, S1 is now אחות גרושתו and cannot return to her husband
 - b rejection: דב interpreted קידושין, followed by report of death of B1, ייבום with B2 and reappearance of B1; since people will think original על תנאי were על תנאי B2 were valid
 - i parallel: in case of אחות אשה
 - ii however: concern doesn't apply if 1st marriage was solidified אין תנאי בנישואין בנישואין
 - c nonetheless: cannot be אתהן, since (לרבא) he interprets אתהן in v. 1 such that חייב מיתה after death of wife is not חייב מיתה
 - i therefore: משנה should have listed חמותו as well
 - d block: חיוב מיתה never said חמותו לאחר מות אשתו לאחר קונst removed the חיוב מיתה
- III Challenge to premise of משנה (that relations with S2 doesn't forbid his wife, S1, to him)
 - a challenge: In 'אסורה לבעל, we rule that אסורה לבעל ולבועל::S1 should be אסורה לבעל
 - b defense: in case of 'א משנה משנה משנה ש would (if intentional) create מה"ת, משנה א' in case of שגגה in case of שגגה in case of גזרה מד"ס איסור מה"ת in case of שיסור מה"ת, even if intentional, wouldn't create איסור מה"ת in case of misreported death
 - support: שניבת אחותה in v. 2) only ביאת א"א prohibits her to her husband, not שכיבת, blocking...
 - i *Errant derivation*: if in case of potentially temporary איסור, she is prohibited to the one who generates the (א"א), should be אסורה (ער"ו, איסור (בעל) איסור (original wife) should be אסורה
 - ii מורה : ר' יהודה agree that if he has relations with חמותו, his wife is אסורה to him;
 - 1 reason: v. 2 the entire household isn't killed (the wife did nothing) must be לאיסור
 - 2 dispute: if he has relations with אחות אשתו
 - (a) ב"ש prohibit the wife, (don't accept אותה on אותה)
 - (b) ב"ה permit (accept אותה)
 - iii אחות אשתו agree that if he has relations with אחות, still permitted to wife
 - 1 *Reason*: the איסור he generates when marrying her is broader (all men) than the one she generates for him (איסור); if her ביאה with a prohibited one (in case of rape) doesn't prohibit her, איסור here
 - 2 In case of אותה; אותה is exclusive
 - 3 Dispute: if he has relations with חמותו
 - (a) ב"ש prohibit the wife (don't accept דרשה on אותה אותה)
 - (b) ב"ה permit (accept אותה)